

Endavant

ORGAN DEL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

FEDERACIÓ
DEMOCRÀCIA
SOCIALISME

Nº 151 (Nova etapa)

Setembre del 1966

REUNIO DEL CONSELL DE COORDINACIO DEL M. S. C.

" NOMES UNA PLATAFORMA DEMOCRÀTICA RESPONSABLE
I SOLIDA POT INSPIRAR CONFIANÇA AL PAIS I PROMOURÉ
LA PRESSIO POPULAR CAPAÇ D'ACONSEGUIR TRIOMFAR "

UNA POLITICA I UN PROGRAMA DE TREBALL

Publiquem en aquesta edició les resolucions aprovades pel Moviment Socialista de Catalunya: constitueixen un esforç per a situar el pensament i l'acció socialista catalana en el moment actual.

Els socialistes catalans creiem que arriba l'hora de preparar — sense presses excessives, però també sense pauses ni temps morts — el gran partit de les esquerres catalanes que, al nostre entendre, ha de ser un gran partit, de vocació majoritària, obert a les diverses corrents d'esquerra tradicionals a la nostra terra i afirmant una clara orientació socialista democràtica. En el pla hispànic haurà de tenir un enfocament federalista i — en el camp internacional — assegurarà una presència catalana en el món europeu al costat de les forces afins.

Però haurà de ser també un partit modern, el partit de les noves generacions,

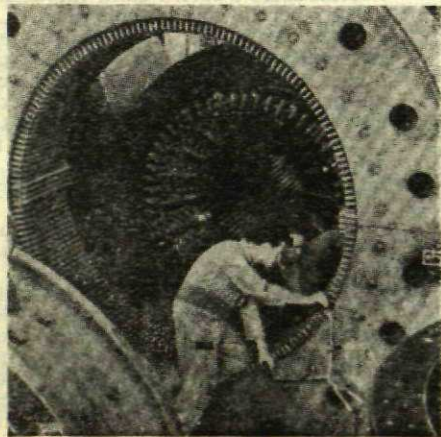
Editorial

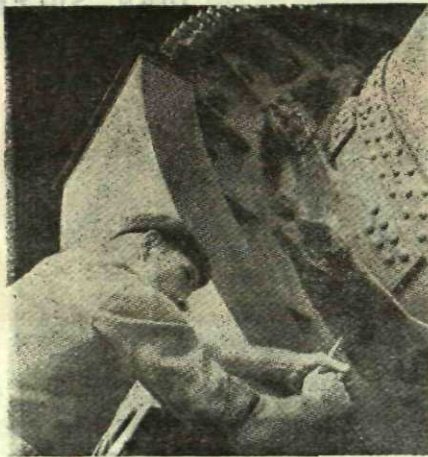
que elles hauran de construir i que rebrà d'elles la forma i el contingut que voldran donar-li, i que els temps d'avui reclamen. Catalunya ha canviat moltíssim des de l'any 1931. Molt més, per exemple, que del 1895 al 1931 — encara que hagi passat un nombre similar d'anys. Que ningú no s'enganyi ni caigui en l'òptica que vol imposar-nos la dictadura i de la qual, en certa manera, és presonera. La dictadura — com totes les dictadures — vol «parar el temps» en el pla polític. Però com que no pot aturar-lo en el terreny econòmic, social, demogràfic, ni a l'exterior del país, no fa res més que preparar acceleracions per demà que podrien ésser vertiginoses. Catalunya, per múltiples raons, resta atent a aquestes transformacions internes; es prepara a donar-les-hi forma política. Vol dir això que, en la difícil lluita per la llibertat i la democràcia social i política, Catalunya juga i jugarà un paper pilot en l'acció dels pobles ibèrics. Hem de saber conduir la nau a bon port.

Hem de saber resoldre, per començar, els nostres propis problemes. El de la necessària incorporació a Catalunya dels centenars de milers d'immigrants és un dels primers. La democràcia social catalana aspira a resoldre'l segons el tarannà de la nostra terra. Són catalans els homes i dones que viuen i treballen a Catalunya, sigui quin sigui llur lloc d'origen i parlin la llengua que parlin: hem de lluitar plegats perquè a les nostres escoles els fills dels nou vinguts aprenguin la llengua de la terra que els acull, al costat dels nostres fills — que tampoc no poden aprendre avui la pròpia llengua.

La democràcia social catalana haurà de precisar les perspectives de transformació política dels país, que millorin les autèntiques transformacions actuals en el terreny econòmic i social. Es un problema de democràcia: de participació i d'intervenció popular en els centres de poder. En els Ajuntaments o en el Parlament Autònom que a Catalunya serà la nostra Institució bàsica, mentre que per la Federació espanyola hem de proposar un autèntic poder representatiu dels pobles i regions federades capaç de controlar un Executiu estable. La presència sindical obrera, en tots els òrgans de preparació i de construcció del pla econòmic farà efectiva l'intervenció social en el gran procés de creació de riquesa que només ha començat ara i que porta tots els defectes del seu oríent anti democràtic.

Segueix p. 2

El M. S. C. vol contribuir a bastir a Catalunya la gran força política que proposi al nostre poble les grans opcions de treball col·lectiu i de govern eficaç que ha de fer de Catalunya el país que volem que sigui : el país de la justícia social i del benestar

V4 p 1 UNA POLITICA I UN PROGRAMA...

Catalunya ha de dir, molt clarament, com vol governar-se ella mateixa i com entén que s'ha de governar una Espanya democràtica de la qual se sent solidària i amb la qual aspira a col·laborar en una obra comuna.

Hem dit ja el que pensem de la monarquia : no resol cap dels problemes que tenim plantejats i en crea un d'inútil — i de perillós. La « monarquia de todos » no ha existit mai a Espanya i és una mica infantil, parlar-nos d'Anglaterra o de Suècia sense explicar-nos que el primer país feu la seva revolució fa tres cents anys, i que el rei del segon és el descendent d'un general de la revolució francesa. La « monarquia de todos » és la república, i per tant val més dir-ho directament i estalviar-se experiències desagradables. Si els polítics de dreta o de centre són sincers quan diuen que volen la democràcia han de deixar-se de pretendre monàrquics (molt nombrosos i que « pretenen » molt poc) i crear simplement les pròpies formacions polítiques esforçant-se en fer-les representatives de la classe social burgesa que, fins ara, s'ha trobat bé sota una dictadura que evidentment s'acaba. Aquesta és la realitat. L'Exèrcit, que té la responsabilitat del poder (fins ara pilotat per una Església avui dividida), el traspasarà si hi ha una perspectiva democràtica seriosa i preparada, ben encaixada amb les realitats europees i internacionals. Pensar que l'exercit donarà el poder a un D. Joan que ni el demana és suposar-lo ingenu o irresponsable. Només una plataforma democràtica responsable i sòlida pot inspirar confiança al país i promoure la presència popular capaç d'aconseguir triomfar.

Aquesta plataforma s'ha d'anar creant a dintre del país, i no a l'exterior — i ha de començar per cancel·lar definitivament la guerra civil. Per a realitzar-ho amb èxit la democràcia social catalana ha d'aprofitar totes les possibilitats del present ; per migrades que siguin, procurant sortir de la clandestinitat, procurant fer sentir la seva veu i fent l'esforç d'educació i de formació per a crear l'estat d'opinió del qual depèn la política d'un poble. Les eleccions sindicals constitueixen una ocasió, pels sindicalistes catalans : l'han d'aprofitar, costi el que costi i malgrat la dictadura. L'acció universitària — que ha de responsabilitzar-se aquest any i fer un balanç del que ha aconseguit abans de refusar qualsevol nova perspectiva, és una altre ocasió. L'utilització de la llei de premsa — a desgrat de les recollides dels diaris ; l'esforç per fer conèixer l'opinió de la gent mitjançant enquestes, manifestos i recollides de signatures ; el contacte amb les personalitats estrangeres, sobretot el lligam que ha d'establir-se entre els homes i dones que tenen idees afins i que han de procurar fer-se conèixer, per donar solucions concretes als problemes del país.

Es una lluita diària, difícil, ordenada, conscient : és la lluita per conquerir la llibertat i la democràcia. Heus ací el que les esquerres catalanes intentarem realitzar a Catalunya. No és massa pretensió dir que és també el programa que oferim a les esquerres espanyoles — agermanats tots els pobles de la península — per a construir junts la societat millor que faci regnar la justícia social a tot Espanya.

EL Moviment Socialista de Catalunya, réunit en Congrés, després d'estudiar detalladament l'actual situació econòmica, social i política del nostre poble, i d'haver-se plantejat amb tota claretat els grans problemes de la successió i del restabliment de les llibertats i de la vida democràtica a Catalunya i a tot Espanya, ha adoptat les següents posicions :

— I —

El Moviment Socialista de Catalunya es pronuncia en favor del restabliment de les llibertats democràtiques que, a través de les consultes electorals necessàries, han de permetre al nostre poble expressar la pròpia opinió tant de cara als problemes institucionals com de cara als grans problemes socials i econòmics que avui té plantejats Catalunya igual que la resta de la península.

El Moviment Socialista de Catalunya, que desitja evitar situacions de violència i de disturbis que farien molt de mal a la nostra vida econòmica i les primeres víctimes de les quals serien els treballadors, denuncia en el seu moment la farsa de la « liberalització » per que en realitat no alliberava res. La nova llei de premsa, que vol significar un pas endavant, la reforma de l'article 222 del Codi Penal, qui encara no proclama el Dret de Vaga, els nous decrets universitaris preparats sense consultes prealables, les recents publicacions autoritzades en llengua catalana, indiquen però que la veritable liberalització s'obrirà camí impulsada pel desig i per la voluntat popular. EL MSC repeteix avui que lluita en primer lloc per aquest restabliment de llibertats les quals, a Catalunya han de satisfer des del primer moment les necessitats d'autogovern del nostre poble, necessitats perfectament compatibles amb el nostre esforç per a col·laborar plenament a l'establiment de la democràcia a la península.

La total cancel·lació de la guerra civil, la llibertat pels presos polítics, els drets d'associació que han de permetre a les grans corrents polítiques d'organitzar-se lliurement, els drets de reunió i de propaganda : heus ací autèntiques premisses d'una liberalització de veritat la qual, a Catalunya, reuneix l'acord de tots els catalans. En l'actual etapa el ràpid establiment de les llibertats sindicals, anant a organitzar la gran Confederació Sindical

RESOLUCIO DEL CONSELL DE COORDINACIO

— II —

Democràtica capaç de recollir els afanys dels milions de treballadors actualment sotmesos al bon voler dels patrons o de l'Estat, i capaç de fer reviure i d'integrar les grans tradicions de la CNT i de la UGT en una lluita comuna pel benestar i la justícia al costat de les corrents cristianes que s'han manifestat darrerament, ha de ser un primer pas decisiu en aquesta gran obra que ens espera a tots i per la qual tant hem lluitat des del primer dia de la dictadura, al costat dels nostres germans de la península.

En aquest sentit és evident que l'establiment d'una monarquia imposada no únicament no respon a les exigències democràtiques, sinó que en realitat no faria res més que pertorbar-les, creant nous problemes institucionals inútils i perillós en la marxa vers el benestar, la democràcia i la justícia social. Nosaltres, que som republicans i socialistes, som fonamentalment democràtes i per això exigim abans que res que prengui la paraula el poble, perquè el poble és la única font de poder en la societat moderna i és a partir de la voluntat popular que s'han d'organitzar les institucions que han d'enquadrar la vida social.

Els socialistes catalans sabem perfectament que la solució que preconitzem és difícil i àrdua. No n'hi ha cap de millor. Després de Franco, què ? s'ha preguntat. Després de Franco, llibertats ! Llibertats per a establir l'autèntica democràcia social ! Aquestes llibertats que ningú no regalarà, al poble seran al contrari, com ho són l'actual augment de la producció i de la riquesa social, fruit del nostre treball, del nostre esforç de la nostra lluita. Seran també, així ho esperem, el resultat del sentiment de responsabilitat col·lectiva, de reflexió assenyada que tots plegats hem de fer, i que en primer lloc han d'efectuar les forces socials que usufructuen el poder des de fa trenta anys — l'exercit, l'església, la gran burgesia. Ha arribat l'hora que aquestes forces cerquin també solucions democràtiques en comptes d'entetar-se en imposar-ne de monàrquiques o d'autoritaries que el poble ha refusat, ja i refusarà de nou.

El Moviment Socialista de Catalunya que té consciència d'haver lluitat durant més de vint anys per redreçar i prestigiar a Catalunya les banderes del socialisme democràtic ha de dir avui que no ho ha fet per cercar cap profit estretament orgànic : les banderes del socialisme i de la democràcia han de ser les de tot el poble de Catalunya.

Concretament : les esquerres de Catalunya hem de propiciar una obra de govern, seriosa i responsable, al servei dels treballadors. Aquesta acció exigeix, primer de tot la constitució d'una gran força política democràtica, i socialista capaç d'inspirar confiança al poble català i d'aconseguir satisfer des del govern les seves inquietuts, tant en el camp polític com en el terreny social o econòmic.

Es aquesta força la que ha de proposar respostes concretes a les grans preocupacions que avui, arreu de les nostres pobles, viles, i ciutats preocupen als pagesos o als obrers catalans, nascuts a dintre o a fora de Catalunya : igualment que a les nostres classes mitjanes, als centenars de milers d'assalariats, empleats o tècnics que junt amb els primers constitueixen la gran majoria del país, i que volen resoldre per exemple els problemes de l'ensenyament pels fills, o de l'allotjament, de la producció agrícola a preus rentables o de la modernització del camp ; de les assegurances socials i del retir pels vells ; de l'augment real d'un benestar que creen cada dia amb el seu esforç i que resta sovint el privilegi d'unes classes socials minoritàries. Volem doncs contribuir a bastir a Catalunya la gran força política que proposi al nostre poble les grans opcions de treball col·lectiu, i de govern eficaç que ha de fer de Catalunya el país que volem que sigui : el país de la justícia social i del benestar. Per a fer-ho estem segurs que no hi ha d'haver al nostre poble 4, 5 o sis formacions democràtiques reclamant-se alhora de la justícia social i disputant-se per qüestions sovint bizantines. Hem de fer tot el possible per què hi hagi una

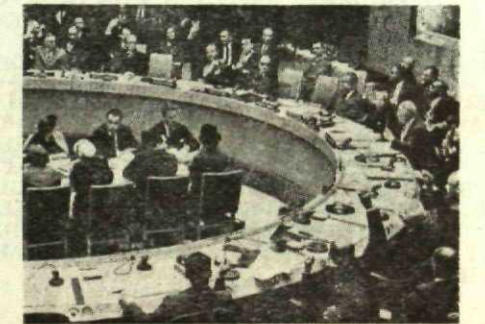
gran força política d'esquerres, disciplinada i respectuosa de les diverses corrents que ha d'integrar poderosa i oberta, capaç d'acomplir realment una obra durable de govern, cosa que no poden fer mai diverses formacions minoritàries, barrallades i dividides, coaligant-se i separant-se cada dos per tres.

Són les joves generacions de Catalunya, que no han conegut ni la República ni la guerra civil, però que han lluitat i lluiten sota la dictadura les que han d'anar preparant i forjant aquesta gran organització, fonent-hi les tradicions republicanes i laiques, nacionalistes, d'esquerra, llibertàries i sindicalistes, socialistes i federalistes que constitueixen un capital polític del passat — que ha de ser capaç de renovar-se per a crear l'esdevenidor.

El MSC des del primer moment col·labora a través d'alguns dels seus militants al Secretariat d'Orientació Democràtica i Social que ha iniciat aquesta obra, i que, sense substituir-se a les formacions existents, és un bon òrgan de promoció d'aquest futur gran partit, instrument que ha de reforçar-se i millorar-se incorporant totes les corrents socials que encara puguin estar-ne absents, a condició que siguin democràtiques, i que tinguin la voluntat de crear l'instrument polític d'una democràcia social moderna i europea.

El Secretariat pot i deu ésser també l'òrgan de presència esquerrana, democràtica i socialista, susceptible de fer conèixer el nostre poble al món exterior i també de fer efectius els contactes de les esquerres catalanes amb les forces socialistes democràtiques de la resta de la península, amb les quals treballam ja fa temps en el quadre de la Coordinació

Segueix p. 4

La lluita per les llibertats sindicals, per la unitat i la democràcia sindical obrera és avui una fase clau en la lluita general per les llibertats democràtiques

Ve de la p. 3

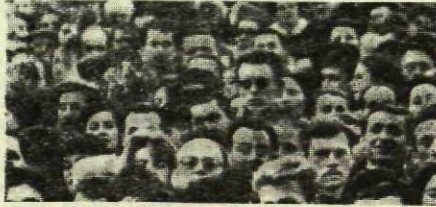
RESOLUCIO DEL CONSELL DE COORDINACIO

Socialista.

Naturalment aquest esforç és perfectament compatible amb les exigències d'una política conjunta de caire nacional, per defensar els drets de Catalunya i les llibertats democràtiques, amb les forces de centre o àdhuc de dreta que poguessin estar-hi d'acord. El MSC ha mantingut tradicionalment aquesta posició, que avui ratifica, a l'interior del Consell de Forces Democràtiques col·laborant amb els altres partits catalans democràtics des de fa molts anys, en un treball comú dins una perspectiva nacional, amb Unió Democràtica de Catalunya. Aquesta política nacional comuna ha entrat en una fase nova i és indubtable que la presència del SODSC ha de contribuir a fer-la més eficaç.

En el pla sindical el Moviment Socialista de Catalunya recolza plenament l'Aliança Sindical Obrera, que reuneix les millors tradicions de la UGT, de la CNT i que les integra en una obra comuna, junt amb la voluntat de les noves promocions obreres algunes de les quals són d'orientació cristiana. L'Aliança Sindical Obrera, lluitant pel triomf del sindicalisme unit i democràtic, defensa la garantia fonamental de la victòria dels treballadors.

Actualment hi la convocades «eleccions» sindicals. A desgrat de la falta de llibertats democràtiques més elementals — dret d'associació, de reunió, de discussió, de propaganda — i a desgrat que la CNS continua essent una organització creada per l'Estat al servei dels patrons, els socialistes catalans creiem que els treballadors han de fer un gran esforç, per a participar i guanyar aquestes eleccions. En efecte, els treballadors que sovint s'han abstenut abans per raons morals molt nobles, saben avui que el règim està abocat a grans transformacions. Han de lluitar doncs per fer elegir, abans que res, els obrers que presentaran millors garanties d'honestedat, de coratge cívic

i moral, d'autèntica voluntat de lluita al servei dels interessos de la classe a la qual pertanyen. Plegats tots els treballadors, units tots els que coincideixen en la necessitat d'afirmar un potent sindicalisme obrer unit i democràtic, han de lluitar per aquesta finalitat sense demanar-se quines idees polítiques, filosòfiques o religioses poden separar-los, sense demanar-se d'on venen, sino afirmant cla-

rament on van i quins objectius tenen. Les actuals eleccions sindicals, a desgrat de la dictadura, constitueixen una etapa molt important en la lluita per la democratització d'unes estructures sindicals que els treballadors hauran de saber posar al seu servei i al del progrés social i econòmic, oposant-se a qualsevol intent d'utilització totalitària, i oposant-se també a la destrucció o a la dispersió d'unes possibilitats considerables, que han pagat amb anys de treball i de cotitzacions.

La lluita, per les llibertats sindicals, per la unitat i la democràcia sindical obrera és avui una fase clau en la lluita general per les llibertats democràtiques. L'A.S.O., que la mena amb coratge i amb intel·ligència, té el complet recolzament dels socialistes catalans.

El Moviment Socialista de Catalunya s'ha reunit en uns dies prenyats de temors davant de noves amenaces de guerra, provocades pels apetits de les grans puixances, a l'Àsia avui, però que poden estendre's arreu.

El Moviment Socialista de Catalunya reafirma avui, al costat dels socialistes d'Europa i de tot el món, la seva solidaritat amb els pobles que sofreixen i lluiten per la seva llibertat la qual no ha d'identificar-se amb la victòria de cap de les puixances sinó que ha d'assegurar el triomf de la democràcia i de la justícia en el propi país.

La pau serà salvada malgrat tot. I amb la pau que obrirà de nou la ruta de la convivència pacífica entre els pobles, haurà de reprendre la construcció europea, que n'és la millor garantia. Avui més que mai una Europa Unida i Democràtica a la qual Catalunya ha sempre aspirat, és el millor camí vers aquesta pau universal que les tècniques modernes fan possible i necessària i que, assegurant el benestar igualment a tots els pobles de tots els continents, construirà la nova societat lliure d'injustícies i de dictadures que volem els socialistes.

Endavant

ADMINISTRACIÓ:
M. MIQUEL
26, rue des Potiers - TOULOUSE (H.-G.)
C. Ch. Postaux : 1792-75 - Toulouse

Le gérant : A. IBORRA

Imprimerie LABAU Perpignan

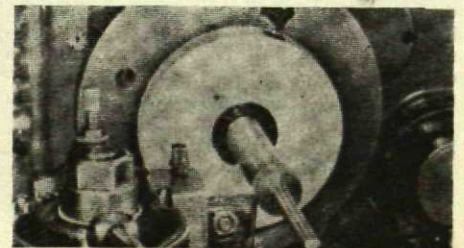
ELS MORTS A L'EXILI.

Miquel Curcó Rubio

Els nostres companys de Mèxic ens anuncien la mort a la ciutat de Mèxic del conegut lluitador obrer i socialista Miquel Curcó Rubio, nascut a Torregrossa l'any 1895.

Miquel Curcó contribuï a organitzar els pàgesos de la comarca de l'Urgell i l'any 1936 fou elegit Secretari de la Federació de Treballadors de la Terra de la Unió General de Treballadors. Procedent de la Unió Socialista de Catalunya topà des del primer moment amb els dirigents comunistes de l'anomenat Psuc; separat d'aquest partit per considerar-se incompatible amb les seves tàctiques i procediments, ingressà al Moviment Socialista de Catalunya (Secció de Mèxic) l'any 1959.

Va defensar sempre amb honestedat i decisió els seus ideals i fou fidel als mateixos fins a l'hora de la mort. Descansi en pau el volgut amic i company.

Per autèntics sindicats obrers !

LES ELECCIONS SINDICALS: MALGRAT LA DICTADURA CAL QUE ELS TREBALLADORS VOTIN!

PER OBTENIR ELS SINDICATS OBRERS, INDEPENDENTS DELS PATRONS I DE L'ESTAT!

PER OBTENIR EL DRET DE VAGA I LES LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES!

PER MILLORAR ELS SALARIS I LES CONDICIONS D'EXISTÈNCIA!

Aquest mes comencen les eleccions sindicals. Els socialistes catalans hem dit clarament la nostra opinió i ara la repetim públicament: cal que els treballadors votin. I que ningú no s'enganyi: votant als companys que a la fàbrica han estat capaços de plantar cara al patró i d'expressar millor les reivindicacions obreres — els treballadors no únicament no reforcen la CNS — aquest instrument desprestigiat al servei de l'Estat i dels Patrons — sinó que la combaten amb uns mitjans que han de saber aprofitar.

La C.N.S. ha de desaparèixer: al seu lloc s'han d'organitzar autèntics sindicats obrers units, dirigits pels propis treballadors, els quals han de poder escollir els seus dirigents directament, de dalt a baix, per defensar constantment les reivindicacions obreres.

Però els bens de la CNS no s'han de repartir ni de dispersar: els que ho pretenen deixarien desarmats als treballadors, i donarien el que ha costat anys i anys de treball, al govern o als banquers, o a les Companyies d'Assegurances: són els sindicats obrers, units i democràtics,

els que han d'heretar els béns de la CNS.

Aquest és un dels nostres objectius en les eleccions sindicals: la construcció de la gran Central Sindical Obrera. Malgrat la dictadura, malgrat l'inexistència de les llibertats essencials d'associació, de propaganda, de reunió, cal que els treballadors sàpiguen el que esta en joc i que votin als companys que a les empreses, a les fàbriques i a les oficines estan disposats a defensar el que és dels treballadors i que ningú no els ha de poder prendre.

A Barcelona i comarca hi ha més d'un milió d'assalariats que poden votar! Més de 300,000 dones han de defensar els seus drets a un salari igual, a bones condicions de treball!

Els treballadors catalans no es deixen enganyar. Saben el que volen i com ho volen. Per la llibertat sindical! Pels drets dels treballadors! Per obtenir millors salaris! Per autèntics sindicats obrers! Per les llibertats democràtiques!

Movilitzeu els vostres esforços!

Feu conèixer aquestes reivindicacions!
Afirmeu els vostres drets!

ESCOLA Y ENSENYAMENT PER A TOTS

Ara que torna a començar el curs, recordem-ho. Les autoritats actuals no fan ni faran res per a donar escoles als nostres fills. I les famílies hauran de fer els sacrificis econòmics necessaris per què els nois i noies de Catalunya puguin posar-se al nivell dels nostres temps. Però no ens enganyem: aquest esforç econòmic és insuficient. Toca a l'Estat — quan és ben governat — de fer-lo. I toca als ciutadans d'exigir-lo. Com els toca elegir els alcaldes i els governants que han de trobar els mitjans econòmics per donar l'ensenyament obligatori o tots els infants de Catalunya! Construïnt escoles, pagant bé als mestres.

Els fills dels assalariats tenen grans dificultats per continuar els estudis a partir de 14 anys. Es un deure de justícia social resoldre aquesta situació.

I és un gran problema econòmic: un país sots-educat és un país sots-desenvolupat, encara que hi vagin 16 milions de turistes l'any. Hi ha encara a Espanya prop de 3 milions d'analfabets; més de 6 milions d'espanyols de menys de 25 anys no han tingut cap ensenyament professional ni tècnic — ni amb prou feines un irregular ensenyament primari. I les universitats espanyoles no formen ni la meitat dels tècnics, dels professors, dels científics que serien necessaris.

Els governants actuals fan tot el que poden fer: parlar-ne i fer plans. Només un govern democràtic farà altra cosa: realitzar els plans prendre les mesures d'urgència necessàries, cercar els diners allà on es troben per construir escoles i instituts tècnics i agrícoles!

Però són els homes i les dones d'aquest país els que, amb llur esforç, han de fer possible aquesta realitat: escola i ensenyament per a tots!

El procés contra l'A. S. O.

Els procés contra els set companys de l'Aliança Sindical Obrera — tres dels quals són catalans — ha significat una nova batalla i una nova victòria per la classe treballadora i pels drets sindicals.

El fiscal havia demanat la pena de 5 anys per Manuel F. Montesinos, advocat (fill de l'alcalde socialista de Granada afusellat pels « nacionals » al començar la guerra, i nebot de Federació Garcia Lorca) que durant anys a Alemanya ha treballat als sindicats alemanys com a intèrpret prop dels treballadors espanyols emigrats. Demanava 3 anys a Mariano Nuero, metal·lúrgic de Boettischer i Navarro, a Nogués metal·lúrgic de Telefunken, a Quesada, enllaç repressalait de l'Empresa Municipal de Transports de Madrid. A Piquer, Buiria i Pallach (malgrat que viuen a França fa anys) el fiscal els demanava 13 anys. Uns i altres eren acusats d'associació il·licita i d'haver assistit al Congrés de la CIOSL a Amsterdam.

La gran protesta internacional de tots els sindicats lliures del món — començant per la pròpia CIOSL —; la presència al procés de Francis Noel Baker, representant del Labour Party i del T.U.C.; de De Kock representant la CIOSL i sobretot la conferència de premsa i els testimonis personal del nostre amic Hans Matthöfer, diputat socialista

de Frankfurt, dirigent del Sindicat Metal·lúrgic i representant de la D.G.B. provocaren gran expectació a Madrid. Tota la premsa internacional recollí i comentà els fets.

La defensa dels acusats afirmà clarament els drets i les idees sindicals, procurant naturalment evitar el més possible les condemnes. El fiscal es veié obligat a retirar l'acusació contra els tres refugiatos polítics residents a l'exili. Els altres acusats foren condemnats a penes de tres a sis mesos de presó.

Malgrat que les penes ara siguin més lleus són igualment injustes. Els sindicalistes han de tenir el dret de treballar lliurement al nostre país: és per això que Josefina Arrilaga, advocat, en nom de tots a interposat recurs davant el Suprem. « No es tracta dels mesos de pena sinó de què l'acció sindical lliure es consideri encara un delictes », digué la nostra amiga quan l'interrogà un periodista després del procés.

Exactament: la lluita per les llibertats sindicals, per una gran Central Sindical Democràtica obrera passa també per aquesta acció. Com passa per l'acció obrera a les fàbriques i com passa per les eleccions sindicals i pel combat constant per la llibertat.

L'A.S.O. continua menant aquesta acció amb intel·ligència i amb coratge. Els socialistes catalans estem al seu costat.

Els bens de la C. N. S. són dels treballadors !

EL SECRETARIAT D'ORIENTACIÓ DE LA DEMOCRACIA SOCIAL CATALANA

Al poble de Catalunya !

EL SECRETARIAT D'ORIENTACIÓ de la DEMOCRACIA SOCIAL CATALANA, té per objecte promoure un reagrupament polític. El constitueixen elements, procedents de diversos camps i tendències, que considerant superat el clima de la guerra civil, se senten units per llur ideologia esquerrana i per llur preocupació comú per l'esdevenidor del país. A fi d'esvair qualsevol malentès sobre el que és i representa, el SODSC creu necessari exposar, d'una banda, les raons que han motivat la seva constitució; d'altra banda, els seus objectius i finalitats i els mitjans que utilitza per assolir-los.

El SODSC ha nascut d'una doble constatació. En primer lloc, la de que existeix una ampla plataforma comú entre les forces catalanes autènticament progressives i no totalitàries. En segon lloc, la de que aquestes forces, mentre es mantinguin disperses, no poden aspirar a tenir cap paper important i que, en canvi, totes unides, constituïrien, de segur, un factor absolutament determinant en el futur del país.

La plataforma comú de les esquerres catalanes és prou dilatada per a permetre un llarg període de treball i de lluita, on qualsevol possible factor de divisió ideològica romandrà negligible. Les bases essencials de coincidència, acceptades avui per tots els corrents d'esquerra, són les següents:

NECESSITAT DE PROPUGNAR UNA ORGANITZACIÓ CONSTITUCIONAL DE L'ESTAT ESPANYOL, REPUBLICANA, DEMOCRÀTICA I FEDERAL, QUE SIGUI COMPATIBLE AMB LA SEVA REALITAT PLURINACIONAL I QUE PERMETI, AIXÍ, DE FER CONVERGIR LES FORCES VITALS DE TOTES LES NACIONALITATS I REGIONS IBERIQUES CAP AL PROGRES COMU. RECONeixEMENT DE LA PERSONALITAT CATALANA I DELS DRETS QUE A TOTS ELS PUNTS DE VISTA SE'N DERIVEN. POSSIBILITAT D'ESTABLIMENT DE LLIGAMS ESPECIALS ENTRE ELS PAISOS DE CULTURES AFINS. POLÍTICA INTERNACIONAL BASADA EN LA CONVIVÈNCIA PACÍFICA ENTRE ELS POBLES, EN LA INTEGRACIÓ DEMOCRÀTICA D'EUROPA I EN L'AJUT COL·LECTIU ALS PAISOS SUBDESENVOLUPATS.

RECONeixEMENT DEL PAPER PRIMORDIAL QUE EL RESPECTE DELS DRETS HUMANS I DE LES LLIBERTATS POLÍTiques I SINDICALS HA DE TENIR EN UNA SOCIETAT MODERNA. RECONeixEMENT DE LA VOLUNTAT POPULAR COM LA LEGÍTIMA FONT DE PODER. REFUS DE TOTA LLEI D'EXCEPCIÓ, DE TOTA ACTITUD DISCRIMINATÒRIA, DE QUALSEVOL INSTITUCIÓ DE PRIVILEGI. AFIRMACIÓ DELS DRETS ESPECÍFICS DE LA DONA I DE L'INFANT. RESPECTE EFECTIU DE LA LLIBERTAT DE CONSCIÈNCIA. AFIRMACIÓ DE LA NECESSITAT DEL PLURALISME POLÍTIC COM A GARANTIA DE LA DEMOCRACIA.

RECONeixEMENT DE LA NECESSITAT D'UNA TRANSFORMACIÓ PROFUNDA DE LES ESTRUCTURES SOCIALS QUE, ACCELERANT EL RITME DEL PROGRES ECONOMIC, CONDUEIXI, PELS CAMINS MES CURTS, PERO SENSE INJUSTÍCIES NI DICTADURA, CAP A UNA SOCIETAT SENSE PRIVILEGIS DE CLASSE. ASSOLIMENT DE LA SOCIALITZACIÓ EN LA LLIBERTAT. ALLIBERAMENT DEL CIUTADÀ, TANT DE L'EXPLOTACIÓ CAPITALISTA COM DE L'ESTATISME BUROCRÀTIC.

DEFINICIÓ DE LES VIES QUE HAN DE PERMETRE D'ASSOLIR AQUESTS OBJECTIUS ULTIMS: DESCENTRALITZACIÓ I SEPARACIÓ DELS PODERS A TOTS ELS GRAONS. INDEPENDÈNCIA JUDICIAL. PLANIFICACIÓ DEMOCRÀTICA AMB INTERVENCIÓ DIRECTA DELS SINDICATS OBRERS. POLÍTICA D'INVERSIONS SOCIALS. FOMENT DE LES EMPRESES COOPERATIVES I DE LES EMPRESES PÚBLIQUES. INSTAURACIÓ D'UNA VERITABLE DEMOCRACIA ECONÒMICA AMB PARTICIPACIÓ POPULAR A TOTS ELS NIVELLS. SUPRESSIÓ DEL DOMINI DE LES OLIGARQUIES FINANCERES SOBRE ELS INSTRUMENTS DE COMUNICACIÓ SOCIAL. RECONeixEMENT DE LA FUNCIÓ ESSENCIAL DE L'ENSENYAMENT, EN TOTS ELS SEUS GRAUS, COM A MITJA DE CONSECUCIÓ D'UNA DEMOCRACIA SOCIAL AUTÈNTICA. EXTENSIÓ DEL PERÍODE D'ESCOLARITAT OBLIGATORIA I CREACIÓ D'UNA VERITABLE IGUALTAT D'OPORTUNITATS.

El SODSC creu que, sobre aquestes bases, pot i deu realitzar-se la unificació de la nova esquerra. La conquesta del poder i la gestió d'un estat modern requereixen eficàcia, continuïtat i competència. No n'hi ha prou amb coalicions efímeres, calen grans partits per a fer viable i progressiva la democràcia. El SODSC es proposa, doncs, promoure la formació d'un partit adaptat als nostres temps, amb vocació majoritària i de govern, que assimili l'impacte social del progrés tècnic, que estigui obert a tots els ciutadans de Catalunya, sigui quin sigui llur lloc de naixença, i que representi la convergència i a la vegada la versió actualitzada dels diversos corrents nacionals, sindicalistes, republicans, federalistes, llibertaris i socialistes de les esquerres catalanes.

El SODSC no vol ser altra cosa que un organisme de promoció i no té altre finalitat que la de preparar i fer possible la constitució d'aquest futur partit, tot seguit que les circumstàncies ho permetin. El SODSC no renuncia a cap acció que amb aquesta finalitat pugui estar relacionada, però, això de banda, no desitja ni intenta substituir-se a cap de les forces polítiques actuals.

Per tal de portar a terme la seva tasca de promotor, el SODSC desenvolupa les seves activitats segons tres línies paral·leles: diagnòstic, per mitjà d'enquestes i estudis sociològics, de l'actitud i de les potencialitats polítiques del poble català; estudi, per mitjà de grups de treball especialitzats, de les modalitats d'aplicació, als problemes concrets d'avui, de la doctrina que les bases ideològiques de coincidència estableixen; i creació i manteniment, mitjançant l'esforç de tots, dels contactes personals i de grup que faran possible la futura integració.

L'objectiu concret del treball de SODSC, en vista al qual la seva labor preparatòria s'ordena, és arribar a la convocatòria d'una Conferència d'Esquerres, on tots els interessats, hagin o no col·laborat a les tasques del SODSC, puguin discutir amplament i lliurament de la ideologia i del programa del futur partit. Serà aquesta Conferència qui determinarà el moment oportú per a crear-lo i qui convidarà a fondre-s'hi a les generacions noves i a les agrupacions existents. El SODSC haurà complert aleshores la seva missió.

A CATALUNYA, Setembre del 1966.